

syn til Tegning. Vi har her i Landet det saakaldte Andersenske System, som efter min Opfattelse er ganskeopsykologisk, men dog bedre end det, man benyttede tidligere. Nu sætter jeg, hvad der virkelig er Tilfældet, at der findes nye Retninger, som arbejder ud fra et andet Grundsynspunkt, og at den tilsynsførende og bedømmende paa dette specielle Fags Omraade bedømmer saaledes, at det falder dem for Brystet, der dyrker et andet Tegnesystem. Saa rejser de Kravet om Ansættelse af en ny Tegneinspektør; og med hvilken Ret vil Rigsdagen kunne sætte sig imod dette Krav?

Saaledes forholder det sig paa mange andre Omraader indenfor Skolevæsenet. Der findes jo en Undervisningsinspektion for Realskolerne, og naar man faar Besøg af de Herrer, som inspicerer Skolerne, lægger de for Dagen deres Synspunkter angaaende Skolens hele Driftsform. Jeg for min Del er nu i høj Grad utilfreds med nogle af de Grundsynspunkter, som enkelte af de tilsynsførende saaledes lægger for Dagen; jeg mener, at baade Professor Rønning og Professor Foldberg i de Krav, de stiller til Mellemskolen og Realklassen, paa meget betydningsfulde Punkter er kommet væsentlig bort fra, hvad der var Meningen med Almenskoleloven af 1903, idet de har drevet Skolerne mer eller mindre stærkt over i Retning af den gamle Præliminæreksamensundervisning; og sætter jeg, at vi følger Sløjdrætningen Askov-Nääs i det Andragende, man her har indgivet, med hvilken Ret kan man saa modsætte sig Kravet om et Supplement til disse Raadgivere, som efter min Mening aldeles ikke paa ethvert Punkt bedømmer Arbejdet i Mellemskolen eller Realklassen korrekt?

Jeg vil nævne et andet Eksempel. Almenskoleloven af 1903 er den gældende Lov, og i Henhold til denne vil man kunne overbygge Folkeskolen med Mellemskolen og Realklasserne. Nu sender et Medlem af en Kommunalbestyrelse, saaledes som det er mig bekendt at der er sket, en officiel Forespørgsel til Undervisningsministeriet for at faa Raad med Hensyn til, hvorledes man bedst skal skaffe en Overbygning paa Folkeskolen, og saa faar han fra Ministeriets Konsulent i Folkeskolesager følgende Svar, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse; det er kun nogle faa Linier: „For mit Vedkommende vil jeg mene, at den førstnævnte Ordning med Borgerskoleeksamen samt 2-aarig Realskole er at foretrække for Mellem- og Realskole, dels fordi Præliminæreksamen af mange vurderes højere, dels fordi denne Ordning

sætter Skel ved Elevens 14 Aars Alder“. Det er underskrevet: Ærbødigst N. A. Larsen. — Jeg har den Opfattelse, at dette Svar baade i pædagogisk og i formel Henseende er ganske forkert. Vel er der Mennesker, som tillægger Præliminæreksamen større Værdi end Realeksamen, men deraf følger sandelig ikke, at et 2-aarigt Kursus til Præliminæreksamen, som efterfølger den almindelige Folkeskoleundervisning til 14 Aars Alderen, er at foretrække for den grundige, jævne Undervisning i Mellemskolen og Realklasserne. Men selv om endda dette var urigtigt, forekommer det mig dog, at Ministeriet, naar vi har Almenskoleloven af 1903, har den Forpligtelse ikke gennem sin Konsulent at undergrave denne Lov ved at give Kommunerne et saadant Raad, som i Virkeligheden gaar ud paa, at de ikke skal anvende den bestaaende Lov af 1903, men ty til denne Hjelpeforanstaltning, som man nu har givet dem en Mulighed for at ty til: at overbygge Folkeskolen med et Par Præliminærklasser. Hvad vilde nu det høje Ting sige, hvis de, der har den Anskuelse, som jeg her har gjort gældende, rejste en Opposition mod Professor Larsen og hævdede: Han har baade reelt og formelt svaret helt anderledes, end han har Lov til. Hvorledes vilde man saa kunne modsætte sig, at der ved hans Side ansættes en anden Konsulent som raadgiver loyalt i Overensstemmelse med den bestaaende Lovgivning.

Det er disse Konsekvenser, jeg gerne vil gøre det høje Ting opmærksom paa; jeg er bange for, at hvis vi virkelig følger Andragerne paa dette Punkt, der angaar Ansættelsen af en Hjelper for Aksel Mikelsen, vil det medføre Konsekvenser, som ikke kan overskues. Dermed vil jeg ikke absolut paastaa, at det slet ikke lader sig gøre, thi Forholdene kan være saa skrækelige, at det bliver nødvendigt; naar jeg har udtalt mig, som jeg har, er det for at gøre Ministeren opmærksom paa, at der dog er Grund til at tænke alvorligt over Konsekvenserne af det, man her anmoder Ministeren om at gennemføre, thi det kan blive en indirekte Opfordring til alle dem, som vil yppe Strid indenfor Skolevæsenet. Nej, der er noget ganske andet, jeg har mere Lyst til, nemlig dette, at man økonomisk støtter denne Sløjdrætning, saa at den ikke har noget at beklage sig over, og saa skal den højtærede Minister kontrollere sin Konsulent, som han skal kontrollere alle sine andre Konsulenter, og sørge for, at ingen af Konsulenterne er bornerte Mennesker, som forser sig paa